

Den Norske Legion ble „kidnapped“ til Tyskland

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Hevder Hildebrand Myhrvold i retten i dag

Påstand om 3 år og 6 mnd. tvangsarbeid

Olaf Hildebrand Myhrvold sto i byretten idag. Den gamle pensjonerte løytnant som har vært i det militære fra 17 års alderen var alt gamlet medlem av NS da krigen kom, og opprettholdt ifølge tiltalen, medlemskapet til kapitulasjonen. Dessuten skal han ha meldt seg frivillig til tysk krigstjeneste, men ble etter noen måneders tjeneste på et regnskapskontor sendt hjem som for gammel. Retten besto av sorenskriver

Lundevall som administrator, domsmenn husmor Lilly Brath og fru Gunhild Eriksen. Aktor er l.r.sakfører Per Kolstad og forsvarer o.r.sakfører Camillo Mordt.

Myhrvold erkjente seg ikke skyldig, da tiltalen er misvisende, hevdet han. For det første meldte han seg ut av NS alt i

juni 1941, etter hva han påstår. Han innrømmer at han meldte seg til Legionen, men det var forutsetningen såvel hos ham som hos alle de andre legionærene at de skulle til Finland. Men etter noen uker i Norge ble legionen simpelthen «kidnapped til Tyskland». Om hvorledes dette foregikk forteller han at de mens de lå på Bjølsen skole i Oslo, ganske overraskende, sent en kveld fikk beskjed om at nå skulle de til Tyskland. Allerede tidlig neste dag startet ferden. Det ble sagt at det bare var midleridig for utdannelsens skyld. De fikk da også sådige løfter om at de skulle bli sendt tilbake til Norge ganske snart, men det ble det ikke noe av. De kom aldri til Finland, men ble derimot satt inn på Leningradfronten. Myhrvold betegnet selv legionens sjef major Bakke som en striks herre. Han var altså ikke strikere enn at han fulgte tysk ordre i strid med forutsetningene som legionærene hadde meldt seg under.

Administrator påtaler dette sterkt, og mente han måtte vært svært så føyeelig.

Også mot forutsetningen ble legionen satt under tysk administrasjon. Myhrvold som hadde meldt seg til kontorarbeid i Intendanturen ble der ved arbeidsløs og forlangte seg permittert. Dette skjedde etter bare en ukes opphold i Tyskland, men han ble gående i 3 måneder og vente på reise-mulighet.

Grunnen til at Myhrvold alt i 1933 meldte seg inn i NS var forsvarsprogramet. Han så ingen grunn til å melde seg ut da krigen kom, hevdet han. Han var forøvrig da i Sverige sammen med en stor del av styrkene fra Østfold. Han hadde deltatt i kamphandlingene ved Askim og ble senere beordret over til Sverige.

Når han senere meldte seg til krigstjeneste så var det «for å avvaskes den plett han fikk på sin militære ære ved å bli beordret over til et fremmed land for å bli avvepnet». I Sverige hadde han ingen kontakt med det som foregikk i Norge. Tyskerne hadde han bare truffet i kamp« og de var så ridderlige som noen fiende kunne være». Rent teoretisk kunne han kanskje innse at tyskerne var våre fiender, men på den annen side anførte han en hel del mot regjeringen Nygaardsvold og forsvarspolitikken. Han blir meget veltalende på dette punkt.

Myrvold hadde da heller ikke lagt noen vekt på at det fantes en norsk regjering i London. I hele 1940 hadde han ikke hørt regjeringen Nygaardsvold omtalt med annet enn skjellsord av enhver. Hans oppfatning var kort sagt at regjeringen rømte fra ansvaret og forlot landet i farens stund.

Adm.: Har vi ikke idag grunn til å være takknemlige for at regjeringen «rømte». som De kaller det?

— Nei, hr. dommer, svarer Myrvold straks, men legger till et øyeblikk senere: Jo forsåvidt som det tar seg pynteelig ut på papiret.

imidlertid ikke kunne forhindre at han har stått oppført i NS-kartoteket som medlem inntil kapitulasjonen.

Tiltaltes forklaring om utmeldelsen i juli 1941 blir imidlertid endel svekket ved at det blir lagt frem kvitteringer for betalt medlemskontingent som er datert 1943 og 1944. Myhrvold hevder her at det gjaldt kontingeneten for 1940 og 41, og at han bare har betalt kontingent inntil utmeldelsesdatoen. Det er ført anderledes på kvitteringsblankettene, men det kan selvfølgelig skyldes det vanlige rot innen NS. Han har imidlertid heller aldri nevnt noe om utmeldelsen under etterforskningen. Tilslutt blir det framlagt på dommerens bord et av de utallige NS-skjemaer som egenhendig er utfyllt av Myhrvold i 1943, muligens senere. Myhrvold understreker sterkt at han ikke har noen som helst interesse av å avgi falsk forklaring — «at det interesserer ham svært lite om han får 2 måneders fengsel mer eller mindre». Han har ikke lagt noen større vekt på hvordan han har opptrådt med hensyn til medlemskap. Det er først etterpå at det er blitt så viktig om man meldte seg ut eller inn av NS, anfører han.

«Ordfører» Vibe blir også forhørt på dette punkt, da han også hadde vært med på aksjonen mot fylkesfører Hoff. Han hadde ikke noen bestemt erindring om at Myhrvold hadde truffet med å melde seg ut, men han husket godt en replikk av Fuglesang: «Vi tar ikke mot noe ultimatum her», som skulle vært svaret på Myhrvolds trusler om å undsi NS.

Under prosedyren nedla aktor påstand om tvangsarbeid i 3½ år og rettighetstap i 10 år.

Adm.: De mener kanskje at vi skulle gjort som Danmark?

Tilt.: Ja, som situasjonen lå an.

På spørsmål om hvorfor han meldte seg ut av NS i 1941, svarer Myhrvold at NS etter 9. april var noe ganske annet enn før. Fylkesfører Hoff hadde visstnok forbrutt seg på en eller annen måte, og Myhrvold var med på en aksjon overfor generalsekretær Fuglesang for å få ham fjernet. En tid gikk, men intet hendte med Hoff. Derfor meldte Myhrvold seg ut i en skrivelse direkte til Fuglesang. Han har

109827